

# РЕШЕНИЕ

№ 2527

гр. София, 15.04.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,**  
в публично заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **697** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 38, ал.7 ЗЗЛД, вр. чл. 145 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано заедно от П. Х. и В. С., членове на УС жалба срещу решение № ПАИКД-13-66/30.12.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което на основание чл. 58, §2, б. Д от Регламент 2016/679, на жалбоподателя е разпоредено да уведоми засегнатите субекти на данни, в рамките на две седмици от влизане в сила на решението, за което да уведоми КЗЛД, както и на основание чл. 58, §2, б. Г от Регламент 2016/679 да предвиди в договорите с доставчици на услугата „хибридна поща“ подходящи технически и организационни мерки за защита при пренос на данни на хартиен носител.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочва, че на основание договор за обществена поръчка, [фирма] извършва за жалбоподателя пощенски и куриерски услуги. На 18.11.2020 г. при дружеството е постъпил сигнал от [фирма], че на 26.10.2020 г. е извършена кражба на писмови пратки, адресирани до клиенти на жалбоподателя. За това е уведомена СДВР, както и КЗЛД. Счита, че разглеждайки уведомлението, КЗЛД не е взела предвид, че [фирма] има качеството на пощенски оператор, за което подлежи на лиценз от страна на КРС. Съгласно практиката на КЗЛД пощенските оператори са самостоятелни администратори на лични данни. След възлагането на писмовите пратки – 25 бр., отговорност за сигурността на данните в тях носи именно пощенския

оператор [фирма], а не жалбоподателя. Поради това счита, че адресат на решението не следва да е [фирма]. Жалбоподателят е оценил риска за засегнатите ФЛ като незначителен, поради което не е съобщил на засегнатите субекти. КЗЛД също е оценило риска като незначителен, но въпреки това е разпоредил на дружеството да уведоми засегнатите лица. Това противоречи на регламента, поради което решението е незаконосъобразно. Моли за отмяна на решението. Претендира разноски.

В съдебно заседание се представлява от юрк. С., който поддържа жалбата срещу процесното решение, което счита за незаконосъобразно. Посочва, че неправилно ответната комисия не е възприела направените от жалбоподателя възражения.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни е представила преписката относно жалбата, подадена до нея, по повод на която е постановено оспореното решение.

В съдебно заседание, чрез пълномощника си, юк Такова, оспорва жалбата. Посочва, че не са налице сочените в жалбите основания за отмяна на акта. Решението е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган, в съответствие с материалния закон. Посочва, че в цитираното от жалбоподателя становище се разглежда единствено качеството на пощенския оператор като администратор на лични данни, във връзка с осъществяваната от тях дейност, пощенска услуга. Но не може пощенския оператор да бъде администратор на лични данни, тъй като ЮЛ следва само да определят във всеки конкретен случай, какви ще бъдат взаимоотношенията по между им, във връзка с обработваните лични данни. Не е налице правна възможност, [фирма] да замести жалбоподателя като администратор на лични данни. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за законосъобразност на оспореното решение. Посочва, че [фирма], като пощенски оператор, не може да бъде администратор на лични данни относно информацията, съдържаща се в самите пратки, които пренася и, които най-често са запечатани. Също така посочва, че [фирма] носи отговорност за осигуряване неприкосновеността на пощенските пратки съгласно ЗПУ и издадената му индивидуална лицензия, както и дължи обезщетение на жалбоподателя, но в този случай контролът се осъществява от КРС. Освен това, съгласно представеното към жалбата споразумение за обработване на лични данни между администратор и обработващ, [фирма] е изрично посочен като изпълнител.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на проведена процедура по обществена поръчка, [фирма], с ЕИК[ЕИК] е сключил договор № 19-223/30.07.2019 г. с [фирма], въз основа на който последното дружество се е задължило срещу заплащане да извършва дейности по печат и доставка на фактури, напомнителни писма и др., допълнителните дейности от обхвата на услугата хибридна поща, извършване на универсална пощенска услуга, съгласно чл. 34 ЗПУ, куриерски услуги, приемане и предаване на пратките и др.

Към договора, [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма] са сключили споразумение за обработване и защита на личните данни между администратор и обработващ, съгласно чл. 28 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и на Съвета. В споразумението, [фирма] е посочен като изпълнител и се е задължил да обработва лични данни от името на възложителя / [фирма], с ЕИК[ЕИК]/ само и единствено за целите по предоставяне на услугите. Дейностите по обработването на личните данни са записани в Приложение № 1 към споразумението, и това са дейности свързани с приемането на данни за клиенти, проверка на съответствието на данни за пратки, за които възложителя предварително е представил списък, отпечатване на документи, в съответствие с приложение № 1 към договора, опаковане или влагане в пликкове на документите, доставка на всички пратки до клиенти и др.

С приложение № 2 към споразумението, страните са договорили минималните технически и организационни мерки, прилагани от изпълнителя за защита на личните данни.

С писмо, изпратено по електронна поща на 18.11.2020 г., [фирма] са уведомили [фирма] за настъпил инцидент с откраднати пратки, за който първото дружество е информирало СДВР, където е образувана преписка.

Със уведомление по чл. 33 от Регламент /ЕС/ 2016/679, вх. № ПАИКД-13-66-1/26.11.2020 г., [фирма] са уведомили КЗЛД, че на 18.11.2020 г. при дружеството е постъпил сигнал от [фирма], в качеството му на доставчик на услугата хибридна поща за [фирма], за това, че на 26.10.2020 г. е регистрирана преписка за извършена кражба на писмови пратки, адресирани до клиенти на [фирма], с вх. № 338200-14241/27.10.2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР. Настъпилото събитие е възможно да доведе до разкриване и/или неоторизиран достъп до лични данни, които са включени в документите от откраднатите пратки. Пратките съдържат уведомителни писма и протоколи за подмяна на средства за търговско измерване. Разкриването на данните може да засегне 25 физически лица. След анализ от страна на работна група при жалбоподателя, е достигнато до извод, че разкриването може да причини незначителен риск за засегнатите лица, тъй като е използван минимален обем лични данни.

С оглед подаденото уведомление и след извършена проверка, Комисията за защита на личните данни е постановила решение № ПАИКД-13-66/30.12.2020 г., с което на основание чл. 58, §2, б. Д от Регламент 2016/679, на жалбоподателя [фирма] е разпоредено да уведоми засегнатите субекти на данни, в рамките на две седмици от влизане в сила на решението, за което да уведоми КЗЛД, както и на основание чл. 58, §2, б. Г от Регламент 2016/679 да предвиди в договорите с доставчици на услугата „хибридна поща“ подходящи технически и организационни мерки за защита при пренос на данни на хартиен носител.

В решението е посочено, че нарушението е първо по ред за дружеството жалбоподател, а мерките се предприемат с цел предотвратяване на бъдещи такива нарушения.

Решението е съобщено на представител на жалбоподателя на 04.01.2021 г.

Жабата е подадена на 18.01.2021 г.

За постановеното решение, жалбоподателят е уведомил и [фирма] с писмо от 15.01.2021 г. Уведомил е дружеството, че с оглед сключения договор за обществена поръчка, в процеса по доставка на писмови пратки, отговорен за обработката на лични данни администратор е [фирма], поради което и това дружество е задължено да

уведоми засегнатите лица, като им бъде предоставена следната информация: номер на засегнатата от инцидента пратка и номер на повторно изпратената им пратка, дата на доставката, начина за връзка с длъжностното лице за защита на данните на [фирма], в случай, че получателите пожелаят да получат допълнителна информация относно съдържанието на пратките.

По делото е представено становище на КЗЛД рег. № НДМСПО-01-859/01.08.2018 г. от 27.09.2018 г. Становището е относно прилагането на Регламент /ЕС/ 2016/679 и е взето по искане от [фирма]. В становището е посочено, че по принцип дружествата, които предоставят услугите при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата, принципно не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива са пощенските оператори, банките и застрахователните дружества. Уточнено е, че предвид многообразието от обществени отношения и в съответствие с принципа за отчетност, участниците в търговския и гражданския оборот, следва сами да определят във всеки отделен случай какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор или обработващ или съвместни администратори.

Представено е и становище на КЗЛД рег. № НДМСПО-17-604/20.06.2018 г. от 27.09.2018 г., изготвено по искане на [фирма], което е идентично по своето съдържание със становище на КЗЛД рег. № НДМСПО-01-859/01.08.2018 г. от 27.09.2018 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № ПАИКД-13-66/30.12.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което на основание чл. 58, §2, б. Д от Регламент 2016/679, на [фирма] е разпоредено да уведоми засегнатите субекти на данни, в рамките на две седмици от влизане в сила на решението, за което да уведоми КЗЛД, както и на основание чл. 58, §2, б. Г от Регламент 2016/679 да предвиди в договорите с доставчици на услугата „хибридна поща“ подходящи технически и организационни мерки за защита при пренос на данни на хартиен носител.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателя е адресат на процесното решение, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна

преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, съгласно която разпоредба, КЗЛД изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. В чл. 57 от Регламент /ЕС/ 2016/679, освен всички изброени правомощия, в §1, б. X е посочено, че надзорния орган изпълнява и други задачи, свързани със защита на личните данни. В чл. 55 от Регламент /ЕС/ 2016/679 е посочено, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Р. България, надзорен орган по защита на личните данни е Комисията за защита на личните данни, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, както беше посочено, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 55, вр. чл. 33 и вр. чл. 58, §2 Регламент /ЕС/ 2016/679. Т.е., доколкото комисията е уведомена от администратор на лични данни за наличие на нарушение на сигурността на личните данни, по реда на чл. 33 Регламент /ЕС/ 2016/679, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване на административния съд. В този смисъл, оспореното решение е постановено от компетентен орган, взето с единодушие от всички присъстващи. Заседанието, на което уведомлението, заедно с мотивирания доклад от ДПАИКД са разгледани по същество, е проведено в присъствието на четирима членове, т.е. налице е необходимите кворум за заседанието, а решението е взето единодушно от всички присъстващи.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение, съгласно изискването на закона. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за негово издаване. Волята на органа е обективирана в диспозитна част, като решението съответства на изложените мотиви. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Производството е започнало по подадено от [фирма], уведомление по смисъла на чл. 33 Регламент /ЕС/ 2016/679 , съдържащо информация за настъпило събитие, свързано със сигурността на лични данни, които дружеството обработва като администратор на лични данни. Уведомлението е регистрирано съгласно разписаните в чл. 62 от ПДКЗЛДНА правила. Образувана е преписка, събрани са необходимите документи, извършен е анализ на постъпилата информация за пълнота на данните по чл. 33, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно чл. 67, ал. 3 ЗЗЛД. След това, на основание чл. 63 ПДКЗЛДНА и въз основа на информацията и анализа по чл. 62, т. 2,

букви „б” и „в” дирекция „Правно-аналитична, информационна и контролна дейност” е изготвила мотивиран доклад до КЗЛД с предложения, който е разгледан на заседание, проведено на 09.12.2020 г. В следствие на това, КЗЛД е взела процесното решение, с което е дала указания за конкретно поведение на администратора, съобразно правомощията си, дадени й в разпоредбата на чл. 58, §2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 .

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие с материалния закон.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оглед изложените в жалбата възражения, по делото се установяват два спорни момента. Първият е свързан с това дали изобщо [фирма] следва да отговаря за действия, извършени от трето лице, съконтрагент на жалбоподателя. А вторият е свързан с това, дали при ниско ниво на риск, правилно са дадени указанията от страна на КЗЛД.

По делото се установява, че между [фирма] и [фирма] е сключен договор № 19-223/30.07.2019 г., въз основа на който последното дружество се е задължило срещу заплащане да извършва дейности по печат и доставка на фактури, напомнителни писма и др., допълнителните дейности от обхвата на услугата хибридна поща, извършване на универсална пощенска услуга, съгласно чл. 34 ЗПУ, куриерски услуги, приемане и предаване на пратките и др. Към договора, двете дружества са сключили споразумение за обработване и защита на личните данни между администратор и обработващ, съгласно чл. 28 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и на Съвета. Указанията, дадени с процесното решение, са такива по смисъла на чл. 58, §2, б. Г и Д от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съгласно чл. 58, §2, б. Д от Регламент /ЕС/ 2016/679, надзорния орган има правомощия да разполежда на администратора да съобщи на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни. Т.е., адресат на първото разпореждане, дадено с процесното решение е администратора на личните данни, а не обработващия лични данни. В подписаното споразумението, [фирма] е посочен като изпълнител и се е задължил да обработва лични данни от името на възложителя / [фирма], с ЕИК[ЕИК]/ само и единствено за целите по предоставяне на услугите. Т.е., със сключването на това споразумение, двете страни са се договорили, че [фирма] е обработващ лични данни, а не администратор на личните данни. [фирма] извършва обработване на лични данни от името и за сметка на жалбоподателя, въз основа на сключено между тях споразумение, с което е регламентиран срока на действията по обработването, естеството и целта на обработването, и др. Поради това и правилно това разпореждане, по смисъла на чл. 58, §2, б. Д от Регламент /ЕС/ 2016/679 е насочено именно към жалбоподателя. Действително, в изготвените от КЗЛД две становища относно приложението на Регламент /ЕС/ 2016/679 е посочено, че по принцип дружествата, които предоставят услугите при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата, принципно не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива за пощенските оператори, банките и застрахователните дружества. Уточнено е обаче, че предвид многообразието от обществени отношения и в съответствие с принципа за отчетност, участниците в

търговския и гражданския оборот, следва сами да определят във всеки отделен случай какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ или съвместни администратори. В конкретния случай, двете дружества [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма] са определили техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни, като такива между администратор и обработващ личните данни. Поради това и позоваването на това становище от страна на жалбоподателя, не е основателно.

Указанията, дадени по чл. 58, §2, б. Г от Регламент /ЕС/ 2016/679 [фирма] да предвиди в договорите с доставчици на услугата „хибридна поща“ подходящи технически и организационни мерки за защита при пренос на данни на хартиен носител, също правилно са насочени именно към жалбоподателя, тъй като услугата, която извършва обработващия личните данни [фирма] се извършва на основание договор за обществена поръчка. Това е особен вид договор, при който не е налице пълна свобода на договаряне, предвид на това, че се разходва обществен ресурс. Т.е., макар и двустранно съглашение, едната страна изпълнител, не може да влияе в пълна степен върху съдържанието на договора, и то е такова, каквото е предвидено в документацията за обществената поръчка, която се изготвя от възложителя, който е [фирма]. По тази причина и това е субекта, към който следва да бъде насочено даденото указание.

Относно втория въпрос, настоящият съдебен състав приема, че възраженията на жалбоподателя са основателни. В случая, инцидентът, свързан с нарушение на сигурността на личните данни, касае личните данни на 25 засегнати лица, които са били адресати на писмовите пратки на жалбоподателя. Настъпилото събитие е възможно да доведе до разкриване и/или неоторизиран достъп до лични данни, които са включени в документите от откраднатите пратки. Пратките съдържат уведомителни писма и протоколи за подмяна на средства за търговско измерване. Но, както администратора на лични данни, така и КЗЛД в решението си е възприела, разкриването може да причини незначителен риск за засегнатите лица, тъй като е използван минимален обем лични данни. Тъй като този въпрос не е спорен, съдът приема, че нивото на риск за засегнатите субекти е ниско. Съгласно чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица, администраторът, без ненужно забавяне, съобщава на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни. А съгласно §4, на чл. 34 Регламент /ЕС/ 2016/679 ако администраторът все още не е съобщил на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни, надзорният орган може, след като отчете каква е вероятността нарушението на сигурността на личните данни да породи висок риск, да изиска от администратора да съобщи за нарушението или да реши, че е изпълнено някое от условията по параграф 3. Т.е., за да се пристъпи към съобщаване на засегнатите от нарушението на сигурността на личните данни, субекти, следва да се отчете нивото на риска и то да е високо. На основание принципа на обратното, ако нивото на риска не е високо, а в случая е ниско такова, то съобщаване на засегнатите субекти не се налага. В този смисъл и не следва да се дават такива указания по смисъла на чл. 58, §2, б. Д от Регламент /ЕС/ 2016/679 за съобщаване на засегнатите субекти.

Относно второто указание, съдът намира същото за неправилно дадено. Това е така, тъй като съобразно представените по делото доказателства се установява, че в

сключеното между [фирма] и [фирма] към договора за обществена поръчка споразумение за обработване и защита на личните данни между администратор и обработващ, съгласно чл. 28 от Регламент /ЕС/ 2016/679, с приложение № 2 към споразумението, страните са договорили минималните технически и организационни мерки, прилагани от изпълнителя /обработващия личните данни/ за защита на личните данни. Също така, в договора за обществена поръчка, също са предвидени конкретни мерки за защита на личните данни, а именно предаване на пратките срещу подпис на адресата. В случая нарушението на сигурността на личните данни се дължи на злонамерена намеса от страна на неизвестни лица, т.е., кражба на писмовите пратки. Това е инцидент, който следва да бъде разследван от компетентните за това власти и който, когато се касае за умишлено деяние, може да бъде предотвратен с конкретни с технически и организационни мерки за защита. Освен това, в решението липсва конкретна обосновка какви следва да бъдат тези технически и организационни мерки за защита, различни от вече предвидените, както в договора, така и в споразумението към него. Нещо повече, в решението изобщо липсва констатация дали договорените мерки са правилни, относими и достатъчни за защита на личните данни.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят е адресат на решението, същото е постановено при съответствие с процесуалните правила, но при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено. Съгласно разпоредбите на чл. 63 от ПДКЗЛДНА, въз основа на информацията и анализа по чл. 62, т. 2, букви "б" и "в" дирекция "Правно-аналитична, информационна и контролна дейност" изготвя мотивиран доклад до КЗЛД с предложения, както следва: 1. приемане на уведомлението на нарушението за сведение при наличие на ниско ниво на риск за правата и свободите на физическите лица; 2. извършване на проверка по документи при наличие на средно ниво на риск за правата и свободите на физическите лица; 3. извършване на проверка на място при наличие на високо ниво на риск за правата и свободите на физическите лица. Тъй като с решението е прието ниско ниво на риск, то преписката не следва да се връща на органа за ново произнасяне.

### **По разноските:**

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса и юрисконсулт, в размер на 50,00 лв. за държавна такса и 100,00 лв. за юрисконсулт. Размерът на юрисконсултското възнаграждение е определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и на основание правната и фактическа сложност на делото.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

### **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** решение № ПАИКД-13-66/30.12.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което на основание чл. 58, §2, б. Д от Регламент 2016/679, на жалбоподателя е разпоредено да уведоми засегнатите субекти на данни, в рамките на две седмици от влизане в сила на решението, за което да уведоми КЗЛД, както и на



основание чл. 58, §2, б. Г от Регламент 2016/679 да предвиди в договорите с доставчици на услугата „хибридна поща“ подходящи технически и организационни мерки за защита при пренос на данни на хартиен носител.

**ОСЪЖДА** Комисия за защита на личните данни **ДА ЗАПЛАТИ** на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата от 150,00 лв. разноски за държавна такса и юрсконсултско възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

**СЪДИЯ:**